1873. V. évfolyam. 2. szám. Szombat, január 4.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 ft — kr. ½ évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben.
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok semadatnak vissza.

Ismerd meg magadat.

Egy régi bölcsnek kedvencz jeligéjét idéztük e czikkünk jellegéül.

Kevés szóval sokat — nagyot mondott e jámbor böles.

Sokat, — mert, ha az ember magát csak némileg is megismerheti, már azonnal képes gondolatait szabályozni, azoknak kellő irányt adni, érzelmeit, vágyait, szenvedélyeit szabályozni; nagyot — mert világteremtése óta számtalan ember igyekezett saját énjének talányát megfejteni, anélkül, hogy e törekvése eléggé sikerült volna.

Nagy nyereség, ha valaki emez elébe tüzött fontos föladatot csak részben is megoldja.

Hanem ha valami egyes embernek nem sikerül, abból még nem következik, hogy többnek sem fog sikerülni.

Egyik a másikát könnyebben kiismerheti. De az csak társulás által történhetik.

És ép az a társulás czélja, hogy az emberek vállvetve törekedjenek közös czéljukat elémozditani.

Társulás által tisztulnak s érlelődnek tovább az elvetett egyes eszmék, — az élet, a gyakorlat kirostálja belőle ami konkoly, s marad: a tiszta mag.

A társulásnak legalkalmasabb közvetitője Guttenberg óta — a sajtó, mely papirra veti a megszülemlett gondolatokat, hogy azok a közjóra világoljanak.

Kiváltképen megbecsülhetlen találmány a sajtó a társadalmi életben.

Nemcsak egyes halandók, de sokszor egész tömegek nem képesek hibáikat, tévedéseiket fölismerni.

Ilyenkor aztán a sajtó lerántja az elhomályosult szemekről a hájogot, harsány hangon kurjantva egyuttal fülökbe: „világosságot gyujtók, — most csak akarjatok kell, és látni fogtok!“

Használjuk meg csak kissé azt a fáklyát s világoljunk be a letünt sötét esztendőbe, mely sötét árnyát még visszavisszaveti az uj-szülött évre.

Ha azért ragadtunk volna tollat, hogy szép czikornyás betükkel irt dicséneket zengjünk a közelmult évnek, bizonynyal nem keritünk vala ily nagy feneket a dolognak. Elmondhatnók most egy szuszra, amugy könnyü szerrel, mindama dicső intézményt, a melyeknek a Lónyai-miniszterium volt édes szülő anyja s ráadásul háromszoros „hoch“ riadással tetőznók be üdvénekünket.

Hanem hát mi bizony nem azért gyujtunk most szövétneket, hogy az „örökségnek is lámpást tartsunk“ egy füst alatt. Azt csak hagyjuk a sajtóbüró poétáira. Hadd csinálják ők ékes kadencziákban obligát himnuszokat.

Mi a homályt akarjuk megvilágitani, hogy a koromfolt nyomán fény sugározzék ki a jövőbe.

Tartván azzal, hogy mindenki saját háza előtt sepergessen, én sem ballagok át a szomszédba, kivált midőn saját angiás-ólunkban is van mit takaritani.

Nézzük tehát országos ügyeinket, még pedig a legfontosabbakat — anyagi érdekeinket, mert hiába! ott, hol anyagi jólétnek, virágzásnak nem örvendhetni, bizony a szellemi élet is rettentő bajosan nyerhet lendületet.

Nem mondjuk, hogy a jóigyekezet meg nem volt ama férfiakban, kik hivatva voltak a haza jólétét előmozditani, böles és czélszerü intézmények által.

Hiszen a mai világban mindenki nemzetgazda akar lenni.

Az akar lenni még Tóth Vilmos belügyér ur ő excja is!

Ne mosolyogjanak kérem, komolyan beszélek.

Hát nem egyik oldalirányzata volt-e a belügyér urnak a nemzeti vagyonosodás elémozditására nézve a virilizmus?

Persze, hogy az!

No mert a mai kozmopolita-világban kalánnal tömhetjük magunkba a tudományt, a bölcsesség kövét, — mind nem ér az egy fikarczot sem, ha az arany borju nem ragyog házi szentélyünkben!

„Geld spricht“ azt mondja a szomszéd — s azt mondja a virilis-intézmény is.

Itt tünik ki nemzetgazdászati irányzata a belügyér urnak, ki itt a politikát ragadta üstökön, ama hiedelemben lélekzvén, hogy a magyarnak önbecsérzetét kell kissé tölkorbácsolni a hamu alól, hogy egy kis virilis-jogért Mammon kedvencz állatát, a föntebb jelzett arany borjut végre-valahára lefülelhesse.

Hisen egy kis élelmesség nem is ártana, — biz elkelne nálunk; de a polgári társadalom rovására még sem óhajtók a virilizmusra czélzó jóakaratot, kivált nem akkor, midőn nem a kasztrendszer meggyökeresztetése, hanem az eszélyes demokrazia meghonositása a jelszó.

Bezzeg, ahol inkább megkivántatnék egy kis nemzetgazdasági tudomány és tapintat, ott jelenkezik az gyéren.

Ime a közösügyességnek hatodik évében döczögünk már s hogy hamarjában egyebet ne emlitsünk: van-e az illető miniszteriumok egyikének is saját hivatali helyisége? A bérösszeg, melyet eddig hivatali helyiségekért kiadtak hat év alatt, száz ezerekre megy, oly összegre, melyen, ha együtt lenne az, kevés hozzáadással oly palotát lehetne emelni, a melyben valamennyi ügyérség megférhetne. Ily beruházások czéljából kiadott összeg soha sem vész kárba, mert a kamatokat, — a mai drága lakbéreket tekintvén Buda-Pesten, — dusan meghozza. No de mi eddig csak a könnyebb végét fogtuk a dolognak s az ekonomikus oldalával nem sokat tépelődtünk, noha később rendesen megittuk, kénytelen-kelletlen, a keserü levét.

Még ez csak hagyján. Hanem ama tényezőkről sem volt eléggé gondoskodva, a melyek a népgazdászatot, ipart, kereskedést emelték volna: — értjük ama sajnálatos apáthiát, mely a többi közt a kényszerárfolyam és a lebegő valutának kiküszöbölése körül észlelhető az önálló nemzeti bankkérdés üdvös megoldásának mellőzésével.

Magyarázgatnunk sem kell az iparos és üzleti ember, ugy a gazdálkodó előtt sem, mily nyomást gyakorol ama két föntebb emlitett pénzügyi métely rájok, mindaddig, mig gyökeres irtásnak nem lesznek alávetve.

Mindenekelőtt tehát a pénzviszonyt kell rendezni.

Elevenjére kell tapintani annak a konzorcziumnak, melynek osztrák nemz. bank a neve s mely oly genialis módon vezetett minket eddig — megannyi okos embereket — orrunknál fogva, pénzpiaczunk kiszámithatlan kárára s gyarapodásunk hátráltatására.

Ezen segitsen aztán az az enquete-bizottság; akkor aztán, hiába mondják, hogy az, igy amugy a Lónyay-clique ből van összetákolva. Nem bánjuk mi, akármelyik had táborából verbuválvák tagjai össze, csak épen közmegelégedésre oldják meg föladatukat.

Hanem hát tartván azzal mi is, hogy a roszból a kevés is sok, nem akarunk — a multak árnyképeiből — többet ezuttal előrángatni mindjárt az uj év elején. Ezeket is csak azért hoztuk hevenyében fölszinre, hogy a jövő emberei ismerjék be a mult férfiainak hibáit s igyekezzenek azt messze kikerülni s azt lesni el, vajon melyek elvégzendők mihamarabb, mint a haza javára mulhatlan szükségességek.

Vajha e következő tizenkét hó leforgása után elmondhatnók, hogy az 1873-dik év a tevékenység, haladás éve volt, mely bőségtárából széltére ontá áldásait e szegény, ugyancsak megviselt hazára.

Tartsuk meg emlékezetünkben ama böles mondását, ki az önismerésben vélt legnagyobb erényt és erélyt rejleni; s valóban ha tanulmányozva saját gyengéinket, a bennünk rejlő hiányokat, hibákat fölismerjük, már magában ez is nyeremény; mert ha egyszer a kórt meghatározhatjuk, könnyebben is gyógyithatjuk azt.

Adja isten, hogy ezt tehessük az uj esztendőben!

— **A király** megengedte, hogy Ujvidéken, az országos tanulmányi alap költségén magyar tannyelvü főgymnasium állittassék, ugy hogy az 1873/4 ki tanév kezdetén annak négy alsó osztálya nyittatván meg, a következő években egy egy osztálylyal bővittessék, mig a főgynasium teljesen ki nem egészittetik.

— **Ütik a vasat.** Kerkápoly már nem bir semmit tenni a banküggyben, segélyére ment Bécsbe — Szlávi is. Nincs ott más ki segitő eszköz, mint kimondani — a magyar bank alapitását.

— **A főváros rendezése** ügyében szerdán értekezlet tartatott Pesten, s az értekezlet kijelölte a szavazó bizottságba választandó tagokat.

Halljuk csak. Egyik román lap közelebbről azt irja, hogy ha a kormány meg akarja hagyni a szász universitást, akkor ők a poklot is megkisértik, hogy hasonló senátust nyerjenek. No csak támogassák tovább is a szász egyetemet.

— **Nyiregyházán** a városi uj képviselet mult hó 27 én tartá első közgyülését. Itt a baloldal van többségben; s a képviseleti tagok mindnyájan igazoltattak.

— **A magyar királyi** belügyminiszter 1872. évi deczember 31-én 43521. szám alatt kelt rendelettel Békésmegyébe kebelezett Gyula városnak megengedte, hogy rendezett tanácsu várossá átalakulhasson.

— **Kinevezés.** A kir. igazságügyminiszter a hajdu-nánási járásbirósághoz irnokká Oláh Gábort, ugyanottani dijnokot nevezte ki.

— **A pápa gyilkosságra serkent.** IX. Pius „csalhatatlan“ ő szentsége decz. 27-én a Vatikánban oly beszédet tartott, melyben dicsőité azokat, a kik királygyilkosságot követtek el. Hosszasan fejtegeté Judith és Holofernes esetét, dicsőitve Bethulia hölgyét, ki a királyt saját fegyverével gyilkolta meg. „Utánozzuk Judithot, — mondá — ki isten segélyével az ostromolt Bethuliát megszabaditotta.“ Ez aztán a Krisztus földi helytartója!

A debreczeni jogakadémiáról.

— A jogi tanárkar véleménye. —

Főtiszt. püspök ur által jogakadémiánkat illetőleg kitüzött kérdésre van szerencsénk következőket előterjeszteni.

I. Az első kérdés azon részére, vajon „helyzetünkben s viszonyaink közt mulhatlanul szükséges-e fentartani a protestáns jogakadémiákat?“ nem habozunk határozott igen nel válaszolni. A „magasabb érdekeket“ pe ig, melyek ezt követelik, feladatunkhoz képest csak röviden, sommásan kivánjuk fejtegetni.

Daczára, hogy protestáns egyházunk államjogi léte, szabadsága és önállósága békekötésekben, vagyis az uralkodóház és a protestánsok közt létesitett kétoldalu, tehát jogilag sérthetetlen szerződéseken és ezek erejére épitett s ezek szellemében alkotott országgyülési törvényeken nyugszik; mégis mily sok zaklatást, mennyi küzdelmet kellett idők folytán protestáns egyházunknak kiállani.

Ki merné ily történeti tényekkel szemben állitani, hogy nem ismétlődnek többé a válságok és nehéz napok, melyek a protestántizmushoz törhetlen hüségü, a vallásszabadságtól lelkesülő, erélyes s különösen oly férfiakat igényelnek, kik ismerve egyházunk jogait, készek is s képesek is azokat mindenhol s mindenki ellen védeni, oltalmazni s megtartani.

Mi azt hiszszük, hogy ily férfiakat csakis protestáns szellemü, folytonos, a jogi- és államtudományoknak is prot. tanintézetben végzésével betetőzött kiképezés állithat elő; mert protestáns egyházunk államjogi állására vonatkozó jogintézményeit, positiv törvények és jogelvek nemcsak teljesen hü és beható előadása, hanem protestáns buzgósággal és melegséggel tárgyalása csakis protestáns iskolából és protestáns tanférfiaktól várható.

Masik különleges indok, melyért fen kell a prot. egyháznak a kebelében lévő jogi tanintézetet tartani, az, hogy ezen egyház legerősebb támaszai, védői és istápjai egy részét épen azon ügyvédek, birák, köztisztviselők, államférfiak és törvényhozó képviselők közt találja, kik hálával, rokonszenvvel s folytonos ragaszkodás-sal viseltetnek az intézet iránt, mely nek kiképeztetésöket köszönhetik.

Őseink is ezen meggyőződéstől vezéreltetve siettek az 1791. XXVI. t. cz. megalkotása után azonnal jogiskolákat szervezni. És mi most, a hüségünkre bizott, a szent örökségképen ránk hagyott kincseket: a tanitás és tanulás szabadságát kiereszszsük-e kezünkből? Vagy talán nincs is már szükségünk a hatalmas, erős és vagyonnal bővelkedő ellenfelekkel szemben pártfogókra? Vagy talán egy kedvezőbb jövő alkalmat várva, adjuk-e fel egy időre jogiskoláinkat?

Erre feleletünk nem lehet más, mint az, hogy sokkal több nehézséggel jár s nagyobb küzdelembe kerül egy megszüntetett jogélvezetet ujolag érvényesiteni s életre hivni, mint azt, meg áldozatok árán is megtartani.

A legzsarnokabb hatalom is tartózkodva rombol le intézményeket, s amily nehezen viszi keresztül a jogfosztásokat, ép oly könnyüséggel tudja és szokta meggátolni az épitést s a szünetelő jog ujolagos gyakorlatba vételét. —

De tovább menve, ha igaz az, hogy a protestántizmus szelleme, (mely minden protestáns iskolát kell, hogy átlengjen), a gondolkodás és vizsgálódás szabadságát, az igazság kutatását és megismertetését jelenti; akkor ki merjük mondani, hogy a p.ot. jogakadémiák fenállását egyenest az alkotmányos érzelmü nemzet érdekei is követelik. A szabadság jelesül ugyanazon elveken nyugszik a politikai életben is, mint az egyházban. A prot. egyház szabadságának védelmezése egyszersmind az alkotmányos szabadság védelmezése is. Kétségtelen tehát, hogy a prot. egyház jogainak bajnokai, ugyancsak az alkotmányos szabadságnak is oszlopai és védői.

A történelem is ellenmondhatlanul tanusitja, hogy a midőn a prot. egyház szabadsága fenyegettetett, ugyanekkor az alkotmányos szabadság ellen is azonnal megindittatott a had-járat. E kettő szoros kapcsolatban áll egymással s mindkettőnek felemelkedése, avagy bukása ugyanazon okoknál fogva következik be.

Valóban, a protestáns jogiskolák ellen (szeretjük hinni, nem szándékosan) törő időleges áramlat számitáson kivül hagyja azon, hazai történelmünkben többször ismétlődött eshetőségeket, midőn a korlátlan uralom kérlelhetlenül összetördeli az alkotmány erődeit. Vajon az ily végzetes viszonyok közt nem mindig a prot. egyházi szó- és tanszékek voltak e a végvárak, hol a szabad szellem és szabad eszmék menhelyet találtak s hol folyvást hintegették a fogékony keblekbe a magvakat, melyekből idővel ismét általános szabadság virult fel?

Nem szabad itt czáfolat nélkül hagynunk azok nézetét sem, kik azt állitják, hogy a szám — vagy természettan példájára — a jog és államtudományok tanittatását is veszély nélkül lehet az államnak átengedni. Téved, a ki ekként vélekedik. Téved, a ki semlegesnek tekintvén a jog terét, azt hiszi, hogy a jog és államtudományok oly merev körben mozognak, melyen a szabad gondolkodás, vagy megforditva a szabadelvüség nem is törhet át. Csak az észjog, vagy pedig az alkotmányi és igazgatási politikára gondoljunk. Ezek előadásakor nem csepegtet-nek valamely absolut kormánytól függő egyen veszélyes elveket a hallgatóság elméjébe? Vagy nem fog e ugyanaz, a büntetőjogban, főleg a politikai vétségeknél annyira kivánatos esküdtszéki intézmény ellen tanitani? Vagy felemlitsük-e még a közjogot, az alkotmánytörténetet, vagy végre az egyházjogot? Ki ne látná be, hogy más irányban, más szellemben adja ezeket elő egy a szabad vizsgálódáshoz, a meggyőződés tántoríthatlan követéséhez szokott egyén, s másként egy az időszerü és változó hatalomnak alárendelt szolgalélek.

Eszerint, ha az összes jogi tanintézeteket az állam venné kezébe, ezáltal, amellett, hogy a protestánsok, a tudomány kárára, a nemes versenyzés teréről leszoritatnának, még esetleg a jogtudomány függetlenitése, a jogtanár, a jogtanitás és tanulás szándékolt emancipációja helyett épen annak ellenkezője következnék be.

Végül, legyen szabad a protestans jogi tanintézetek azon előnyét is érintenünk, miszerint az általok nyujtott segélyzések mellett lehetővé tétetik az, hogy a szegény sorsu, de tehetséges és hivatással biró ifjak jogtanulmányi pályájukat megfuthassák; mi által már sok oly jeles egyén nyert kiképezést, kik különben a hazára, az egyházra és a közjóra nézve el lettek volna veszve.

II. Azon 2-ik kérdésre: „ha a prot. jog akademiák mostani szervezetökben meg nem

TÁRCZA.

EGY NEMESEMBER LEÁNYA

Regény három kötetben.

Irta **Schwarz Mária Zsófia.**

Harmadik rész.

(Folytatás.)

Ha Jenni ez utolsó gőgös mondatot elhagyá, okosan cselekedendett. Ekkor Porry meghajtá magát, s hidegen mondá:

Kérem, hogy Kronstrahl grófné ne higyjen bennem. Az áldozatot, melyet alkalomszerüleg Jenninek szivesen hoztam volna, lehetlen a grófnőnek meghoznom. Éljen boldogul, és sok gyönyört az utazásban.

O elment, de amaz nem hivta vissza, hanem elutazott.

Ernfried volt anyjának és nővérének a Schonenbeni uton kisérője.

Semmi Porry sem jött utánna. Jenni sértve érezte magát, azután szerencsétlennek, s végre szabad folyást engedett fájdalmának az által, hogy anyját vádolta, mint annak okozóját. Büszkesége tiltá, hogy Ernfriednek valamit szóljon. Ez azt hitte, hogy e bohó összeköttetésnek vége, s elutazott Schonenből Franczia-országba állomására.

A grófnő és Jenni Stokholmba tértek vissza. Megérkezésök utáni napon ez utóbbi Porry mütermébe lépett.

Ez, ki azt hitte hogy közte és Jenni közt mindennek vége van, kissé kellemetlen módon érezte magát meglepetve, különösen, miután Renéveli beszélgetés által — melyet ennek a fővárosbani tartózkodása alkalmával tartott — Sorenza ártatlanságáról teljesen meggyőződött.

Porry azon időt, mig Jenni távol volt, arra használta, hogy Mariquitta által, ennek mostoha anyjáról valamit megtudjon.

Minden, mit az ifju nő neki beszélt, arra való volt, hogy Sorenzát oly nőként állitsa elő, mint a ki kötelességét a legcsodálatra méltóbb módon igyekezett teljesiteni. A legcsekélyebb valami sem mutatott arra, hogy lenne életében valami, mi hibás lépést foglalna magában.

Porry legnagyobb ügyességgel ugy forgatta a beszédet, és Mariquittát oly finomul kérdezte ki, hogy ha lett volna valami folt Sorenza becsületén, azt feltétlenül megtalálta volna.

Porry tehát csak Sorenzának koppenhágábóli visszatértére várakozott, hogy hozzá közeledhessék. Nagyon jól belátta, hogy ha férje halála után rövid idővel fölkeresi ottan, az illem ellen vét, s őt megsértené. Ezért várakozott.

S most Jenni ujra föllépett. Porry érezte, hogy benne, megtaláltnak hitt szerencséjének ellensége van.

A büszke grófné eljött most, emlékeztetni őt arra, hogy mennyisze: elmondá előtte: ő legyen az egyetlen, a ki őt a felett, mit szenvedett és veszitett, vigasztalhatja. Eljött, hogy tőle azon szavakért, miket az elváláskor mondott, bocsánatot kérjen, hogy neki távolléte alatti makacs hallgatásáért szemrehányást tegyen stb.

Jenni oly szelid volt, oly komolyan és oly sok érzéssel beszélt, hogy Porry meglett hatva. Bár most szive mélyében kárhoztatá azon gyengeséget, mely őt egykor félrevezette; hogy Jenninek a szerelem hangjan szóljon, mégis barátságosnak mutatta magát irányában, mit kötelességnek tekintett. Büszkeségével, és igényeivel hidegségét helyezte szembe, hizelgéseire és multrai hivatkozására csak részvéttel felelt.

Nehány hét tölt el, melyek alatt Porry a pokol előizében részesült. Elhatározta mindennap Jenninek mindent megmondani; de mindenkor ha e szándékkal ment el, Jenni oly szelid és fájó arczkifejezéssel jött elébe, hogy hiányzott hozzá bátorsága.

Jenni megérkezte után egy hóval ujabb festmény kiállitás volt, melyek között Sorenzától is volt egy. Ennek meglátásánál minden határozat szétomlott.

Porry egész napokat töltött e münél, mely egész lelkén uralkodott, és ha Jenni, ki őt soha sem láthatta, látni akarta, mindég Sorenza festménye előtt találta.

Igy mult el nehány nap, és a nyilatkozásnak meg kellett történni. Jenni szerelemféltése idézte azt elő.

Egy nap, midőn Porry a Jenni meghivására elment, hevesen szemére vetette megváltozott viseletét, hogy őt, s a mit az illem kiván elfeledé, és csak is egy kép mintt.

— Nem a kép, hanem az, ki azt festette okozza, hogy nem vagyok magamhoz hasonló, felelt Porry. Midőn önt ösmerni tanultam, azt hivém, hogy önhözi hajlamom, az ő reá való emléket képes leend eltörölni; de csalódtam.

Porry megragadta Jenni mindkét kezét, s megindult hangon tette hozzá:

— Bocsásson meg nekem, hogy roszul tettem, tudom. . . . — többet nem mondhatott, mert a következő perczben Porrynak a szobaleányért kellett csengetni. A grófnő görcsöket kapott.

Jenni nehány napig vad dühöngésnek engedte át magát. Azt mondták, hogy beteg.

Végre nehány nap mulva Porryt fölkereste Eldon grófné. A grófné, ki a beszélgetésről, mely közte és leánya között történt, semmit sem tudott, rábeszélte Porryt, hogy Jennit meglátogassa.

A grófné soká beszélt, s isten tudja mit mondott, ő maga sem tudta. Neki csak egy vágya volt, az nevezetesen, hogy Jenni elérje azt a mit akart, s akkor boldog legyen.

Porry szótlanul hallgatott rá. Elkisérte Jennihez, ki neki most barátságát ajánlotta, s azt mondta, hogy elégedett leend, ha csak kissé kedves lesz is előtte, s elmaradásával az egyetlen örömtől melylyel e földön bir, nem akarja megrabolni.

Ezek, kedves olvasóm, oly szavak voltak, melyeknek maga egy szent, annyivalinkább egy férfi ellenállani nem birt volna.

Porry ujra el is jött gyakran, de anélkül, hogy viseletéből más, mint hideg barátság látszott volna.

Jenni felüdült, ugyan az lett ujra irányában, a ki az előtt volt. Ugy látszott, mintha azon beszélgetést, mely roszullétét okozá, elfelejtette volna. Csak megkettőztette iránta figyelmét. Olyan volt mintha Jenni erővel akarná kényszeriteni Porry szivét, hogy az övéhez csatlakozzék.

A férfiak általában nem hálátlanok, s ha az, ki egyet közülök magának megakar nyerni, ifju, csinos, gazdag, és előkelő, akkor nagyon könyen szánalmat éreznek.

Porry Nils, isten bocsássa meg, nem volt kivétel. Nem tudta megvédni magát azon veszélytől, hogy ily módon legyen szerettetve.

A nélkül, hogy sejtené, viselete észrevétlenül szivélyesebb lett, s midőn a — partbai utazás ugy Jenni mint a grófné gyenge egészségé miatt elhatároztatott, sikerült Jenninek, Porry minden feltétele daczára, egy óvatlan pillanatban kicsalni tőle az igéretet, hogy ő — partba utánok jő, s pár hetet ott töltend.

Jenni azt gondolta.

— Mielőtt — partból visszajönnénk Porry jegyese leendek, s ez uton örökre el lesz választva Sorenzától. Ez alkalommal iránta szerelmem, és ez utóbbi iránti gyülöletem, győzelmes leend. Ha ő felényire szereti őt mint én, s ha engemet negyedrész annyira gyülöl, mint én őt, akkor azon tudósitás, hogy ő férjem szándékozik lenni, megboszul engem.

(Folyt. következik.)

felelhetnének valódi rendeltetésöknek, a jogtudományok előhaladott fejlődéséhez képest, minő változtatásokat s módositásokat igényelnének" — ismét tartózkodás nélkül s tiszta öntudattal következőket válaszolhatjuk.

A tudományos egyetem feladata: a tudomány beható mivelése, előbbre vitele és fejlesztése, a valódi tudományos szellem ápolása és a hallgatóknak az elmélet magasabb szinvonalára emelése.

Ellenben az egyetem mellett az akademiák a gyakorlati életpályához szükséges ismeretek könnyebb elsajátithatása végett alapittatván, rendeltetésökül inkább csak oly tantárgyak előadása tüzetett ki, melyeknek az életben lépten nyomon használ lehet venni.

Ha már tekintjük hazánk eddigi egyszerübb jog és államviszonyait, legalább saját jogakademiánkról bizvást elmondhatjuk, hogy az imént jelzett czélnak jelen szervezetében is megfelelt, s állitásunk igazolásául némi önérzettel mutathatunk a tapasztalatokra, többek közt azon jeles birói közigazgatási, ügyvédi s más jogi téren működő férfiakra, kik benne nyerték kiképeztetésüket.

De ha nem akarunk a korszellem és korkövetelmények előtt szemet hunyni, midőn egyrészt a multra megelégedéssel tekintünk vissza; addig a jövő nem kis mértékben aggaszt bennünket.

A tudományosság ugyanis napjainkban, a munka megosztás alapján, már sokkal intensivebb mértéket öltött, sokkal többre haladt, mintsem hogy több mélységgel, nagyobb alapossággal és szélesebb terjedelemben ne kellene azt a jogakademiákon is kezelni, mint eddigelé történt.

Sőt utóbbi időben a hazai alkotmányos élet is oly fokozott fejlődésnek indult, hogy jogi tanintézetünk változtatás és módositás nélkül aligha állhat fen tovább.

Még inkább meg kell ezen győződésünkben erősödnünk, ha figyelmébe veszszük az irányadó köröknél mutatkozó hangulatot, mely a jogakademiák jelen szervezete felett már is pálczát tört s teljes, gyökeres reformot sürget. Az mondatik, ugyanis, (és nem minden ok nélkül,) hogy mai nap már kielégitő jogi szakképzettség a tudomány alapos müvelése nélkül nem képzelhető; hogy a jogakademiák feladata már nem felel meg a korigényeknek s azok szervezete a jogtudomány kárára és veszélyére van; és hogy a jogtudomány s jogtanulmány érdeke kivánja, miszerint a vidéki jogiskolák az egyetem jogi és államtudományi fakultásaival egyenlősittessenek és alsóbb minőségü jogiskolák az országban seholse türessenek." (Jogászgyülés.)

III. Ha tehát, „a jogtudományok fejlődése nem követelné is okvetlenül, hogy azok egyetemi modorban és oly széles terjedelemben tanittassanak, mint egyetemeken kell, hogy ezen tantárgyak előadassanak:" a fentebb jelzett törekvések és mozgalmakkal szemben jogakademiánk fenyegetett jövője, mondhatnók fenmaradása attól függ, vajon meg tud-e felelni a korkivánalmaknak s képes lesz-e az állam által szervezendő jogi fakultásokkal versenyezni.

A tanárok elibe tett további kérdések ezek voltak: Minő szervezetét gondolná megállapitani a jogakademiának, mely a tudomány és élet követelményeit lehetőleg kielégitené, a gyakorlati életre s eljárásra képesitené a hallgatókat, de a tudomány méltóságát s tekintélyét sem alázná meg; az ily szervezetü akademia? Végre: mennyibe kerülne az ily szervezetü akademia s megbirná-e azt egyházkerületünk?

Az ezen kérdésekre adott választ annak idejében szintén közlendjük.

Uj évi gratulácziók.

— Emlitettük már röviden, hogy a pártok Pesten levő tagjai uj év alkalmából tisztelegtek a pártvezéreknél.

Váradi Gábor Ghyczynek rövid, de velős szavakban adá tudtára a párt uj évi üdvözletét; beszédje végeztével lelkes éljenzés hangzott fel, mely után Ghyczy K. meghatott szavakban köszönte meg a bizalmat, s kérte elviarsait, hogy e bizalmat továbbra is tartsák meg. S meleg kézszoritások közt hagyák oda a derék férfiut.

Majd Tisza Kálmán lakására mentek, itt is a balodali kör alelnöke, Váradi Gábor tolmácsolá a közérzületet, a párt uj évi jókivánatait; remek beszédét ezzel zárta be:

„Voltak, vannak, lesznek is közöttünk eltérő nézetek, különböző véleményárnyalatok. Ám legyenek! nem ártanak ezek ügyünknek mindaddig: mig az azonos czél felé törekvés egysége marad. Az erdők fái tajra, nemre, színárnyalatokra, erőre, területre nézve sok helyütt különböznek egymástól; egyben azonban teljes összhangzás van közöttük, hogy mindannyian fölfelé a világosság felé törekesznek. Sok különböző színárnyalat játszik a leveleken, bár ezen árnyalatoknak is mindig megvan az ő harmonkus összefüggésük; de midőn vihar jön, gyönge és erős gyökerek, parányi lombok és terebély koronák mind egymásba fogódznak, mind egymást védik, támogatják, mintha sejtenék, hogy erejök, hatalmok addig tart mig csak felettök vagy ellenök szemben küzd a szélvész, s azonnal törve — legalább veszélyeztetve — van erejök, hatalmok, midőn közibök furakodva soraikban pusztit a vihar!

Mi egyek vagyunk és maradunk. Egyek a téged és vezértársadat követésben. Egyek a haza iránti kötelességek teljesitésében, s egyek a forró kivánságban, hogy téged mélyen tisztelt nőddel, nagy reményü gyermekeidat az isten sokáig tartson meg nekünk és a hazának!"

A lelkes éljenzések és baráti kézszoritások után Tisza Kálmán kifejezé, hogy tán mindannyian érezték elvtársai is a méltatlan megtámadásokat, ha nem is oly tervszerüleg; azért erről nem is szól, mert őt nem személyes ambitió vezette eddig, s nem fogja vezetni ezután sem, hanem egyedül a honfiui kötelesség érzete és tudata, s hozzon bármit jövő, ő e tudattal fog küzdeni mindig, tántorithatlanul. Megköszönte a szives bizalmat, s szavainak telkes éljenzése után elvtársai barátságos kézszoritással váltak el tőle.

* * *

A jobboldaliak is tisztelegtek Deák Ferencznél uj évben.

Tapintatlannak kell neveznünk azon eljárást, hogy a Deákkör pártvezére üdvözlésére a képviselőház elnökét és alelnökét küldé. Ezeknek felyül kell állani minden pártoskodáson. De Bittó és Perczel Béla erre nem képesek.

Deákot előbb Perczel üdvözlé, az ő gr ur erre elzengett nehány hazafias frázist. Majd Bittó zokogott el hosszu jeremiádot — a jobboldal ziláltságáról.

Igy kezdé a jobboldal — az uj évet.

— **B-Ujfalun**ban az 1872-ik évben született 213 gyermek; ebből törvényes fiu 95, leány 104; törvénytelen fiu 1; leány 4; halva született fiu 5; leány 4; fiu tehát szül. összesen: 101; nő 112.

Meghaltak összesen: 228-an; ebből finemü: 120; nőnemü: 108; összesen 228.

És igy a halottak száma meghaladta a születtek számát 15 tel.

Egybekelt 49 pár.

UJDONSÁGOK.

*** Előfizetőinket átalában kérjük, hogy az előfizetési dijakat folyó hó 5-ikéig küldjék be, mivel fölösleges példányokat nem nyomatunk; s az elkésés miatt közbejöhető rendetlenségekért felelősséget nem vállalhatunk.**

* **A „Tisza"** biztositó és jelzálogbanknak **a jelzálogüzletre vonatkozó alapszabályai** — biztos magán forrásból vett értesülésünk szerint — véglegesen megerősittettek. Eszerint biztos kilátás van arra, hogy a jelzálogüzlet február, vagy legkésőbb márczius hóban megindittatik.

* **A nőegylet tombolajátéka** e hó 10-ikén lesz a „Fehérló" nagytermében, 50. kr. beléptidij mellett; a tombolához a táblák ára 20 kr. A játék egyszerüen társadalmi. E játéknem már sok helyen divik, s a közönség nagyban kedveli, reméltető, hogy Debreczenben is tetszésre fog az találni. Lesznek ambók kisebb, ternók nagyobb nyereménynyel, és igy tovább. Azok, kiknek lapjukon legelébb betelik minden szám, a legnagyobb nyereményt kapják. Előre is felhivjuk a közönség figyelmét e jótékony czélu tombolajátékra.

* **A gazdasági egyesület** közgyülése holnap vasárnap délelőtt 10 órakor tartatik meg, a mint már emlitők — a városház kis tanácstermében. Mit is ujolag azon értesitéssel hozunk köztudomásra, hogy azok is, a kik még az egyletnek, nevök beirásával, tagjaivá nem lettek, részt vehetnek a közgyülésen s neveiket ott is bejegyeztethetik. Reméljük, hogy gazdaközönségünk **különösebb érdekeit** föliismerendi a gazdasági egyesület pártolásában minél nagyobb buzgalom tanusitása által.

* **A debreczen-nagyváradi értesitőt** Balla Károlytól Báthory Sándor ügyved vette át, ki 1861-ben a „Népbarát" röplapot oly ügyesen szerkeszté. A lap megjelen minden vasárnap, előfizetési dij egy évre 4 ft; félévre 2 ft, évnegyedre 1 ft. Az előfizetési dijak szerkesztőhöz (nagyuiutcza 1069. sz. a.) vagy a könyvárus urakhoz intézendők.

* **A vasuti igazgatóság** még a mult évben kihirdette, hogy az akkor használt szállitó és fuvarlevelek ez év első napjától nem érvényesek. Ezeket jelenleg használni nem lehet, mert a vasutnál — a mint e sorok irója is tapasztalta — azokat visszautasitják, ujabbakat pedig a városban sehol, csak is kint a vasutigazgatóságnál lehet kapni. Kérjük a t. igazgatóságot, nem lenne kegyes itt a városban is árultatni e fuvarleveleket, hogy a kinek valami szállitandója van, ne legyen kénytelen előbb a vasuthoz szállitólevélért kimenni, ami mind az igazgatóságra, mind a közönségre kényelmetlen. (Beküldetett.)

* **A téli nagy vásár** holnap kezdődik, ekkor lesz a bőrvásár, e hó 12-én a sertésvásár, 13—14-ikén a baromvásár.

* **Közelg a sorshuzás.** A hadkötelesek figyelmeztetnek, hogy a sorshuzás f. hó 20-án tartatik meg városunkban. Jó lesz ezt figyelembe venni.

* **Gondi és Egei** jeles fényképészek körlevélben tudatják, hogy a felvételeket ezentul Telekiutczán, saját fényirdájokban eszközlik. Ez épület igen csinosan van berendezve.

* **Szivarvány télen.** Tegnap reggeli 3/4 8 órakor igen szép szivárvány látszott az égen E tünemény január hóban nagy ritkaság.

* **A virilisek névsora** az 1873 ik évre, a kiigazitott sorrend szerint elkészittetett. Nem közöljük az egész névsort, csupán a változásokat emeljük ki. A tavalyiak közől ez évben kimaradtak: Mezey István, Sárváry Jakab, Béressy Sámuel, Kardos István, Csiszár Ferencz, Weisz Iczik Ferencz, Pap József, Simay Tódor, Vilmos Károly, Harsányi Sándor, Keszei József, Rotschnek Emil, Muraközy Károly. Ez évre bejutottak: Hajdu Mihály, Jobst Ede, Hutflész István, Némethi Sándor, Király Mihály, Koncz Lajos, Rott Lipót, Tiránszky István, Deutsch Jakab, Szallár Ferencz, Dragota Ignácz, Slezák Venczel, Nyilas János, Bulster Ágoston.

* **A polgári lövésztársulat** jan. 5-én, holnap délelőtt 10 órakor a városházánál levő főispáni szobában választmányi gyülést tart. Az 1872-ik évi junius 29-én tagok szerzése végett kiosztott ivek felvitele kératik.

* **Esküvő.** Komlóssi Árthur ma délután 4 órakor tartá esküvőjét Pusztay Róza kisasszonynyal; az egyházi szertartást Révész Bálint püspök végezte. Kisérje áldás a derék ifju párt az élet utain!

* **A gazfogyasztók** figyelmeztetnek, hogy holnap, mint e hó első vasárnapján d. u. 2 órától 1/4 4 ig gázóráikat zárva tartsák, mivel a hatósági gázvizsgálás ekkor tartatik.

* **A mezei rendőrséghez** 1871-ről átmaradt 76 ügydarab; 1872-ben decz. 31-ig érkezett 875 ügydarab, ebből magánügy 216, a belső legelőn elkövetett kihágások száma 246, a külső legelőn 64, erdőben kárositás és kihágási eset előfordult 183, a város környékén és utakon tisztaság elleni kihágás 89, különnemü hatósági megkeresések 153, összesen 951. Ezek közzül véglegesen elintézve van 877. A panaszok mostanában érkezvén be, elintézetlenül maradt 74 ügy; e hivatal által bevett birságpénz 2497 ft. 43 1/4 kr. Tilos legelésben találtatott 364 ló, 219 marha, 2 szamár, 9649 sertés, 18902 juh és birka, 128 liba. Az 1872. év febr. havában a lóvizsgálat alkalmával megvizsgáltatott összesen 3165 db. ló. Bitang jószág 56 került be, abból kisajátittatott 23, eladatott 27, megvan 6. Az el adottakért befolyt s a házipénztárba koronként letett összeg 348 ft. 20 kr.

* **Budaházy Gáborné** született Lévay Czeczilia urhöly Sámsonban meghalt. A számos tagból álló tekintélyes család, különösen a példás hüségü férj és a szerető gyermekek, ugy az ismerők és a jó barátok gyászolják és keserük a derék nő elhunytát! Béke lebegjen az elhunyt porai felett!

* **Az állandó rendőrség** tegnap foglalta el helyiségét a vasutnál; ezután tehát ott bármely időben megtalálható a rendőrség, éjjel és nappal.

* **A debreczeni iparosokat**, kik a nyiregyházai ipar kiállitáson kitüntetést nyertek, afelől tudósitják az illető helyről, hogy a január hó folytán mindenkinek meg fog küldetni oklevele.

* **Pályázat.** A győri árva alapitványoknál az 1872/3. tanév kezdetével, több rendbeli ösztöndij állomások üresedésbe jövén: ezeknek elnyerésére a nagyméltóságu magyar királyi vallás és közoktatási miniszteriam 1872. decz. 15-én 32.860. szám alatt kelt intézvénye folytán, a pályázat ezennel közhirré tétetik. A pályázati kellékek és feltételek megtekinthetők a kapitányi hivatalnál. Debreczen, 1872 deczember 31-én.

* **A városunkban lakó** hajdu szabolcskerületi tanfelügyelő mellé tollnokul Lipták Károly nyiregyházai róm. hath. tanitó neveztetett ki.

* **Ajánlkozás.** Egy főiskolai felsőbb tanuló előnyös feltételek mellett a városon nevelőül ajánlkozik; értekezhetni vele K. M. betük alatt kiscsapóutczán 376-ik számu háznál.

* **A városi középületek** kéményeinek tisztitása ma árlejtés utján bérbeadatván, nem mellőzhetjük el a kapitányi hivatalnak, mint közrendőri főhatóságnak figyelmébe ajánlani: hogy a kéményseprés nem egyéni, hanem tüzbátorsági közügy, mely egyátalában nem a házbirtokosok s lakók szabad kénye kedvétől feltételezhető; nem is a kéményseprők és fáradságukat igénybe vevő házlakók szabad alkujára bizható, mert igy sok csalás- huzavonásnak van kitéve a lakosság, hanem községileg tárgyalandó, s a városi összes közönség a kéményseprők közt létesitendő alku utján a közérdekét szivén hordozó kapitányi hivatal és elintézendő ügynek kell tekintenünk azt. — Mert hogy egy háztulajdonosnak, ki kéményét ahoz értő mester által tisztittatja, — háza, egy szomszédjának kigyuladt kéménye szétszórt tüzétől éjjen meg azért, mert ennek szabadságában állott, vagy épen nem. — vagy csak gyéren s hiányosan magának tisztitani, a közjó irányában tartozott felelősség nélkül: ezt a józan okossággal megegyeztetni nem tudjuk. Ohajtanók azért, ha a kapitányi hivatal illető kéményseprő mesterekkel alkura lépne s minden kéménytisztitásért évi megalapitott dijt p. i frtot a téli fütésre, 2 frtot a téli s nyári fütés, tüzelésre használt kémények s konyhák tisztitásától véve, mint füstadót hajtatna be, vagy fizettetne minden lakossal kivétel nélkül; felosztaná a várost utczák szerint a kéményseprők közt, s felelősség alatt bizná rájuk a kémények tisztasága felőli gondoskodást, azokat pedig, a kik e rendőri tüzellenes szabályival daczolva, a kéményseprőt tiszte foganatositásában gátolnák, mint a közbátorság veszélyes elleneit büntetni, a kéménytisztitás elmulasztóját az általuk okozandó közkárról személyükkel s vagyonukkal felelősökké tenni kellene. E tárgy valóban megérdemli a gondolkodást, gondoskodást s más községek szokásos bevett rendjéhez alkalmazkodást, kivált most uj év kezdetén. Debreczen, 1873. jan. 2. (Beküldetett.)

* **A helybeli postahivatalhoz** következő czim alatt levelek érkeztek kézbesitésvégett: Vozáb József. Vagner Lajosnál — Mirna Károlyné Nyomárkai Erzsébet, — Weimann Jenő — Daniel Rosenthal. Minthogy lakásuk nem tudatik, tehát a czimzettek jelentsék magukat ez iránt a postahivatalnál.

Délutáni posta.

— München, január 3. A miniszterium megtagadta az ó katholikusoknak az állam birtokában levő templom átengedése iránt hozzá intézett kérvényét.

— London, január 3. A „Times"-nek táviriák: Az összes amerikai hajóraj hajóinak a csendes oczeánon rendelet adatott, hogy Honoluluba vitorlázzanak, hogy oly tengeri hatalmat központositson ott Amerika is, mint Anglia.

— Athén, január 3. Több nagyhatalmasság közbenjárása folytán Görögország beleegyezett, hogy a Laurion kérdes választott biróság utján oldassék meg.

— Páris, jan. 3. A hiv. lap meghazudtolja a Bourgoing lemondásáról és arról szóló hirt, miuthn ő és a Viktor Emánuelnél levő követ, Fournier, közt viszály merült volna fel.

— Konstantinápoly, január 3. Egy hivatalos közlemény megczáfolja a Szerbia elleni készülődésekről szóló hirt.

Távirati tudósitás

a bécsi tőzsdéről, január 4-ről.

Arany 5 ft. 19 kr. — Ezüst 107 frt. 90 kr.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLÁH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMÁRI KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

ÉLET-ITAL,
kitünő háziszer
váltó- és mocsárláz, bél- és gyomorgörcs, epeinger, hányás, tengeri betegség, vizeletszornlás, álmatlanság, stb. ellen
Ára egy nagy üvegnek 65 kr. kisebb 50 kr.

Sós-borszesz
mint háziszer
Mr. William Lee utasitása szerint. Gyors hatást eszközöl: Rheuma, czuz, szaggatás, fagyas, fog, fej és fülfájdalmak, szemgyuladás, rákfekély, bénulások stb. stb. ellen; sőt fogtisztitó szerül is igen ajánlható, mennyiben a fogak fényét elősegiti, a foghust erősbiti, és a száj tiszta szagtalan izt nyer a szesz elpárolgása után
Ára egy nagy üvegnek 80 kr, kisebb 40 kr.
Használati utasitás magyar vagy német nyelven, jelentékeny orvosi s egyéb elismerő bizonyitványokkal, valamint bizományosaink névsorával, minden üveghez mellékeltetik.
WERTHER és BRÁZAY. 650 3—3
Gyári iroda és központi főraktár: Pest, országut 26. sz.
Bizományi raktár Debreczenben Geréby Fülöpnél.

Eladó luczernás.
A téglaskertben 3-ik járásban 1 kat. hold és 622 négyszög öl kitünő luczernás föld, jó állapotban lévő pajtával, szabad kézből eladó.
Értekezhetni a feltételek felől főiskolatér 349 sz. a. lakó ügyvéd Simonffy Sámuel megbizottal. 10 1—3

Eladó vargafa.
Az epreskert melletti faraktárban 160 öl fiatal száraz vargafa, ölenként 16 ftért eladó.
Értekezhetni iránta szentannautczán 2548 szám alatt lakó tulajdosokkal. 11 1—3

Eladó ház.
A vasut közelében ispotályutczán 2106 sz. a. uj ház, mely tartalmaz 7 szobát, 1 konyhát, 1 kamarát, fásszint, mind cserép alatt és jó pinczével ellátva, 10 évi adómentesség mellett külső fél nyilas ondódi földével örök áron eladó. Értekezhetni a tulajdonos
662 2—3 **Balogh Mihálylyal.**

Árverési hirdetmény.
Alant irt birósági végrehajtó által közzé tétetik, hogy Fried Jeremiás részére Stark Jakabtól 115 ft tőke összeg s járuleki erejéig biróilag lefoglalt s 472 ftra becsült, 236 db részint füzfa, részint nyárfából készült kisebb-nagyobb tekenő jövő 1873-ik évi januárius hó 7-ik napján d. e. 9 órakor helyben a piaczon tartandó nyilt árverésen azonnali készpénz fizetés mellett elfoő adatni, mire a venni szándékozók ezennel meghivatnak.
Debreczen, 1872. decz. hó 20-án.
Várady Imre
665 3—3 kir. végrehajtó.

Értesités.
Alulirott tudatja a h lybeli s vidéki n. é. közönséggel, miszerint Fodor István épitőmesterrel társul szövetkezvén, elvállal bármineműépitkezést, valamint tervezéseket a legjutányosabb ár mellett.
Értekezhetni n. csapóutcza 304. sz. Debreczenben. **Fodor József,**
663. 2—6 épitész-mérnök.

Göztéglagyári társulat városunkban
jelenleg nélkülözhető!
Alólirott elhatároztam, cserép és tégla gyáromat oly módon szereini föl, hogy az bármily nagy szükségletnek megfelelni képes legyen.
Ennélfogva tisztelettel hivom fel az érdeklők figyelmét arra — hogy ösmert jó minőségü épületi téglaim és cserépeimre
bármily megrendelést a legjutányosabb ár
mellett elfogadok, azon megjegyzéssel, hogy a nagyobb megrendelést tevők mindég a tél folytán sziveskedjenek ez iránt intézkedni.
Megrendeléseket elfogadok emlitett gyáromban, ugyszinten a r. kath. temető melletti homokkerti irodámban, hol egyszersmind mindenféle kifaragott tölgyfagerendák, deszkák, oszlopok, s faragó mestereknek való ákacz es nyir szerszámfák, nagy választékban kaphatók.
659 3—8 **Zicherman Ignácz.**

Fa-eladás.
A parlagon, a várostól félóránvira fekvő Karap-féle tanyán, szerszám-készitésre, lábfáknak és más czélra alkalmas ákácz- és tüzelésre való másféle szálfák folyó hó 8-ikán, szerdán d. e. 10 órakor készpénzfizetés mellett elárvereztetnek. 6. 1—

Alulirott **első debreczeni asztalostársulat**, kedves kötelességünknek ösmerjük, ugy a helyben mint vidéken lakó, s velünk dolgoztató t. pártfogóinknak eddigi szivességükért, hálás köszönetünket nyilvánitani. — Egyszersmind tudomásul hozzuk, hogy üzletünk nyitva áll mindennemü asztalos müvek, épület, templom, oskola, irodaii felszerelvények, boltiállványok, s mindennemü vegyes munkák elfogadására.
Főtörekvésünk leend ezután is szilárd szerkezetü, s jó anyagból készitett munkák által a n. é. közönség becses pártfogását továbbra is kiérdemelni.
Mühelyiségünk a homokkertelején levő üzlettelep, tisztelettel
Első debreczeni asztalostársulat.
4 1—4

Nyavajatörési görcsöket
gyógyit levelezés utján a nyavalyatörési (Fallsucht) külön orvosa dr. **O. KILLISCH** Berlin, Louisenstrasse 45-dik szám. Jelenleg a gyógyitása alatt levők száma haladja az ezeret.
637 4—

Debreczen, 1873. nyomatott a részv. társ. könyvnyomdájában.